

Merhaba

5 Haziran 2001 Salı günü mesleğimizde bir ilki gerçekleştiriyoruz. Eczacılar olarak ilk kez bir miting düzenliyoruz.

Mesleğimizin içinde bulunduğu olumsuz koşullara, kamu kurum ve kuruluşlarının ödemelerindeki gecikmelere, eczanelerin kamu kurumlarını finanse eden bir kurum gibi kullanılmasına, ithal ilaçta kar oranımızın düşürülmesine, haklarımızın elimizden alınmasına **ARTIK YETER** demek için 5 Haziran 2001 Salı günü Ankara'da Abdî İpekçi Parkı'nda bir miting düzenliyoruz. Ülkemizin dört bir yanındaki meslektaşlarımızı beyaz önlükleriyle bu mitinge katılmaya çağırıyoruz.

Biz eczacılar, ilaç ve eczacılık hizmetini sürdürebilmek için **HAKKIMIZ** olani istiyoruz, fazladan bir istemde bulunmuyoruz. Nedir istediğimiz?

Kurum ve kuruluşların reçetelerini karşılıyor; altına imza atılan sözleşme koşullarına uyulmasını, ilaç bedelinin yapılan anlaşmaya göre zamanında ödenmesini istiyoruz. Bunu hizmeti sürdürebilmek için istiyoruz. İthal ilaçta karlılığımızın düşürülmesine karşı çıkıyoruz, **HAKKIMIZIN** geri verilmesini istiyoruz. Bunu da hastaya ilacı temin edebilmek için istiyoruz. Tüm olumsuzluklara karşın halkı ilaçsız bırakmamak için her türlü özveriye katılan biz eczacılar, bizim dışımızda, bizi yok sayarak alınan kararların kaldırılmasını istiyoruz. Çünkü biz sağlık emekçisiyiz, halka sağlık hizmeti sunuyoruz.

Eczaneler, yurdun dört bir köşesinde halkın kolaylıkla ulaşabildiği, hiç bir karşılığı olmadan halka ilaç ve sağlık konusunda danışmanlığın verildiği, buldukları en ücra noktada çevresine güven ve sıcaklık veren, sevgiyle hastaları kucaqlayan yerlerdir. Ancak bu koşullarda ayakta kalabilmeleri, hizmeti sürdürebilmeleri giderek olanaksız hale gelmektedir.

Bu noktaya nasıl gelindi? Kasım ve Şubat krizi sonrası meslek örgütü yöneticileri olarak ilgili Bakanlıklarla ve yetkililerle tüm görüşmeleri ve yazışmaları yaptık. Kendimizi anlatabildiğimizi düşündük. Böylesi koşulların olduğu bir dönemde fazladan hiç bir istekte bulunmadık. **HAKKIMIZ** olani istedik, verilen sözlerde durulmasını ve altına imza atılan koşullara uyulmasını istedik. Biz halkı ilaçsız bırakmamak için, eczanelerin kapanmaması için hakkımız olani istedik.

17 Nisan günü eczacıların temsilcisi olan Türk Eczacıları Birliği'nin bulunmadığı bir toplantıda eczacılarla

ilgili kararların alındığını, ithal ilaçta eczacı karlılığının düşürüldüğünü radyo ve televizyonlardan duyduk, çok şaşırдық. 18 Nisan'da ise Bakan'la yaptığımız görüşmede söylediği sözler karşısında kulaklarımıza inanamadık. Doğup büyüdüğümüz, yaşamımızı sürdürdüğümüz, okuyup meslek sahibi olduğumuz bu ülkenin Sağlık Bakanı bizleri tanııyordu. Eczacıları sadece ilaç alıp satan bir kişi gibi görüyordu. O anki şaşkınlığımızı hala unutamiyorum. Sayın Bakan bir yandan ben sağlık sektörünün Bakanımı diyordu diğer taraftan da siz yanlış yerde tartışiyorsunuz, çekilin o zaman bu sektörden şekilde ifadeler kullanıyordu. Elinde altı trilyonu olduğunu, ilacı ithal edip hastanelerden satabileceğini söylüyordu. Sağlık Bakanı ile yapılan bu görüşmede Türk Eczacıları Birliği Genel Başkanı eczacıların bu karlılıkla, bu geri ödeme koşullarında ithal ilacı temin etmelerinin olanaksız hale geleceğini, isteseler de bunu alamayacaklarını söylediğinde ise Sayın Bakan son derece kızgın ve tehditkar bir ses tonuyla yasalarda ilacı bulundurmayanlara, satmayanlara işlem yapılabileceğini ifade ediyordu. Son günlerde Sağlık Müdürlüklerinden eczanelere gönderilen yazılara bakarsanız Sayın Bakan bu konuda ısrarını sürdürüyor.

Sesimizi daha güçlü bir şekilde duyurabilmek, haklarımızın geri verilmesini istemek için meslektaşlarımızı 5 Haziran'da, beyaz önlükleriyle, Abdî İpekçi Parkı'na çağırıyoruz. Sorunlarımıza hep birlikte sahip çıkalım.

TÜM ECZACILAR GÖREV BAŞINA!
5 HAZİRAN 2001 SALI GÜNÜ
ANKARA'da ABDİ İPEKÇİ PARKI'nda
BULUŞMAK ÜZERE...

Ecz. Betül BİLGETEKİN
TEB Genel Sekreteri